

**THÁNG HAI 14, NGÀY TÌNH YÊU
(Valentine's Day)**

*Tháng Hai, mười bốn, NGÀY TÌNH YÊU,
Nhân loại đua nhau sắm thật nhiều.
Hồng thắm, kẹo tim, đồ kỷ niệm,
Trao nhau bày tỏ NỖI NIỀM YÊU.*

*Quà tặng thay ta nói đủ điều :
Dù cho Dâu Biển đổi bao nhiêu,
Tình ta muôn thuở không phai lạt,
Sương khô' sang hèn, quyết vẫn yêu.*

*Yêu Vợ, yêu Chồng, yêu Mẹ Cha,
Yêu Anh, Em, Chị, yêu Ông Bà.
Yêu Bò, yêu Bạ, Thầy, Cô giáo,
Yêu cả muôn loài như chính Ta./.*

KHIẾT CHÂU NGUYỄN-HUY HÙNG.

MẾN TẶNG BẠN ĐỜI YÊU QUÝ,
*Yêu quá Tiên nương LỰU bạn đời,
Đêm ngày sánh bước trải muôn nơi.
Cùng nhau tích cực gây Nhân Đức,
Đóng góp tình thương với mọi người.
Con Cháu một giàn Trai Gái đủ,
Hiếu hoà thuận thảo sống yên vui,
Vinh sang, Gian khổ cùng chia sẻ,
Tuổi Hạc Tình Già thêm thắm tươi.*

Little Saigon, Nam California, Hoa Kỳ.
KHIẾT CHÂU NGUYỄN-HUY HÙNG.

VALENTINE: NÓI CHUYỆN TÌNH YÊU

Tuyết Mai

Cứ vào Tháng Hai thì các cửa hàng ở Mỹ bày bán rất nhiều thứ làm quà như kẹo, chocolate đựng trong hộp hình trái tim, hoa tươi, vàng vòng, kim cương có hình trái tim để những cặp tình nhân hay vợ chồng mua trao tặng nhau nhân ngày tình yêu, có tên là ngày Valentine.

Ngày Valentine là 14 Tháng Hai là ngày mất của Ông Thánh Valentine. Theo truyền thuyết thì ông là người có trái tim nhân ái, anh hùng và lãng mạn. Đang lúc nước có chiến tranh, Hoàng Đế Claudius II cho rằng những ai có vợ con sẽ không có tinh thần hăng say chiến đấu vì có nhiều lo âu cho gia đình, vì vậy ông ra lệnh cấm tất cả trai tráng lấy vợ. Ông Valentine đã âm thầm chống lại lệnh của Hoàng Đế, bí mật cử hành hôn lễ cho nhiều đôi tình nhân trẻ, ông bị bắt và bị xử tử ngày 14 Tháng Hai năm 269 sau Công Nguyên.

Để tưởng niệm ông, người bấy giờ quyết định lấy ngày 14 Tháng 2 làm ngày hẹn hò và đính ước. Dần dần có nhiều thay đổi, nay ngày này được coi là ngày của tình yêu, những người yêu nhau chọn những món quà độc đáo, lãng mạn tặng cho người yêu để biểu lộ tình yêu và cũng để sưởi ấm tình nồng.

Có truyền thuyết cho là lúc Ông Valentine bị giam trong ngục, ông đã đem lòng yêu cô con gái của người bắt giam ông. Khi ra pháp trường ngày 14 Tháng Hai ông viết một lá thư cho người yêu rồi ký tên "From your Valentine". Từ đấy ngày 14 Tháng Hai trở thành ngày của tình yêu. Lá thư nhỏ của Ông Thánh Valentine đã trở thành tục lệ trao đổi thiệp cho nhau trong ngày này.

Điều quan trọng nhất là ngày này không phải là ngày chỉ dành riêng cho những người đang yêu nhau mà cũng là ngày của tình bạn, của tình người.

Tình Yêu là niềm giao cảm kỳ diệu, là những rung động bất tận của những trái tim đa cảm ... cho đến nay tình yêu vẫn còn là những hiện tượng còn đầy bí ẩn mà loài người vẫn chưa tìm hiểu được cho thấu đáo. Thi ca VN là một dàn đại hợp xướng, kết hợp bằng những giai điệu tuyệt vời, những âm hưởng du dương và lãng mạn, tình yêu trong thi ca VN đã trở thành một đề tài lớn, một nghệ thuật rực rỡ và vĩnh cửu của nền văn hóa dân tộc.

Xuân Diệu, một nhà thơ lớn của thi ca VN, đối hờn với người yêu:

*"Được giận hờn nhau ! sung sướng biết bao nhiêu
Anh một mình nghe tất cả buổi chiều
Vào chầm chậm ở trong hờn hiu quạnh"*

(Tương Tư Chiều)

Với Xuân Diệu tình yêu không thể ngấm hiểu nhau mà phải nói lên thật nhiều lần:

*"Yêu tha thiết, thế vẫn còn chưa đủ
Phải nói yêu, trăm bận đến ngàn lần
Phải mặn nồng cho mãi mãi đêm Xuân
Dem chim bướm thả trong vườn tình ái"*

(Phải nói).

Nguyễn Nhược Pháp diễn tả tâm trạng yêu ngất ngây của cô gái tuổi mười lăm đi Chùa Hương gặp chàng trai trẻ:

*"Làn gió thổi hây hây
Em nghe tà áo bay
Em tìm hơi chàng thờ
Chàng ơi chàng có hay
Đường đây kia lên trời
Ta bước tựa vai cười
Yêu nhau , yêu nhau mãi!
Đi, ta đi, chàng ơi!
Ngun ngút khói hương vàng
Say trong giấc mơ màng
Em cầu xin Giời Phật
Sau cho em lấy được chàng"*

(Chùa Hương)

Đỗ Huy Nhiệm nũng nịu "Bắt Đèn" người yêu:

*"Hôm nay em đến bắt đèn anh
Đã để cho em ngủ một mình
Trong giấc mơ màng bao sợ hãi
Quờ tay chỉ thấy bóng trắng thanh!*

*Phòng vắng sương gieo, gió lạnh vào
Tìm chăn, chăn đã biến nơi nao
Lạnh lòng em muốn anh ôm ấp
Để cõi lòng em ấm chút nào*

*Em giận con gà gáy sáng ran
Làm em trót tỉnh giấc mơ tan
Anh ơi khẽ kéo rèm the lại
Nối lại cho em giấc mộng vàng"*

Nguyễn Bính thì dối lòng, không dám nhận mình yêu:

"Cô chẳng bao giờ biết đến tôi,
Mà tôi đan díu mấy đêm rồi
Mấy đêm đan díu người trong mộng
Mộng tỉnh canh tàn châu lệ rơi

Chòm hoa dâm bụt bên bờ giếng
Nở đỏ như muôn mảnh lụa điều
Tôi dỗi lòng tôi nên chẳng dám
Nhận là mình đã bắt đầu yêu"

(Nhạc Nắng)

Thanh Tịnh băng khuâng ... tình yêu như áng mây chiều:

Còn nhớ hôm xưa độ tháng này
Cánh đồng xào xạc gió đùa cây
Vô tình thiếu nữ cùng ta ngắm
Một đoạn tơ trời lững thững bay

Tơ trời theo gió vương mình ta,
Môi khác bên nàng nhẹ bỏ qua
Nghiêng nón nàng cười đôi má thắm
Ta nhìn vợ vẫn áng mây xa"

(Tơ trời với tơ lòng)

Hồ Dzếnh Ngập ngừng... xin em cứ hẹn nhưng đừng đến nhé:

" Em tôi ơi, tình có nghĩa gì đâu
Nếu là không lưu luyến buổi sơ đầu?
Thủa ái ân mong manh như nắng lụa,
Hoa bướm ngập ngừng, cỏ cây lẫn nữa,
Hẹn ngày mai mùa đến sẽ vui tươi
Chỉ ngày mai mới đẹp, ngày mai thôi!"

...

Nếu trót đi em hãy gắng quay về,
Tình mất vui khi đã vẹn câu thề
Đời chỉ đẹp những khi còn dang dở
Thơ viết đùng xong, thuyền trôi chớ đổ
Cho nghìn sau...lở lửng...vời ngàn xưa”

(Ngập Ngừng).

Hàn mặc Tử thích đi vào cõi mộng:

”Mà anh hay em trong tim đều rạn
Đều chôn sâu hình ảnh một người thơ
Bây giờ đây quẩn quít hiện bây giờ
Chỉ biết có đôi ta là đang sống

Đang cho nhau ngọt ngào và đang mộng
Cố làm lơ không biết đến thời gian
Đến bông hoa tàn tạ với trăng ngàn
Đến những tình duyên xung quanh thất vọng
Nhiều hành tinh tan đi vì đã lỏng
Ôi muôn năm! Giác mộng đã đời chưa?”

(Đôi ta).

Nguyên Sa đắm đuối trong tình yêu:

”Tháng sáu trời mưa em có nghe mưa xuống
Trời không mưa em có lạy trời mưa
Anh vẫn xin mưa phong tỏa đường về
Anh vẫn cầu mưa mặc đâu mây ảm đạm

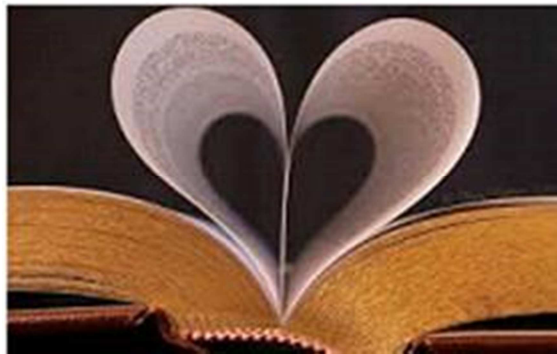
Da em trắng anh chẳng cần ánh sáng
Tóc em mềm anh chẳng thiết mùa Xuân
Trên cuộc đời sẽ chẳng có giai nhân
Vì anh gọi tên em là nhan sắc

*Anh sẽ vuốt tóc em cho đêm khuya tròn giã
Anh sẽ nâng tay em cho ngọc sát vào môi
Anh sẽ nói thầm như gió thoảng trên vai
Anh sẽ nhớ suốt đời mưa Tháng Sáu."*

Những dòng thơ trữ tình trên đây đã nói lên khát vọng thiết tha với tình yêu của thi nhân, còn đọng lại trong bầu trời thi ca VN, tạo nên những cung bậc, mà người yêu thơ càng đọc, càng cảm thấy ngọt ngào, say đắm.

Chính những khát vọng mãnh liệt này đã mang đến cho thi ca VN một sắc thái quyến rũ lạ lùng và tình yêu là vô tội, đẹp như hương yêu say dậy với trăng rằm.

Kính chúc mọi người một Valentine tràn đầy thương yêu, hạnh phúc.

Bổ túc thêm,

Ý kiến của Nguyễn Như Hồ

Có truyền thuyết cho là lúc Ông Valentine bị giam trong ngục, ông đã đem lòng yêu cô con gái của người bắt giam ông. Khi ra pháp trường ngày 14 Tháng Hai ông viết một lá thư cho người yêu rồi ký tên "From your Valentine". Từ đấy ngày 14 Tháng Hai trở thành ngày của tình yêu. Lá thư

nhỏ của Ông Thánh Valentine đã trở thành tục lệ trao đổi thiệp cho nhau trong ngày này.

Trong Thánh Tích, không thấy nói ông này yêu cô con gái người cai ngục, mà là khi ông thuyết giảng cho người cai ngục, cai ngục mới đưa cô con nuôi mù để thử tài. Cô này được khỏi mù khi ông Valentine đặt tay lên đầu cô ta và cầu nguyện. Cả nhà viên cai ngục 40 người bèn cải đạo theo Thiên Chúa giáo, và tha hết mọi tù nhân người Thiên Chúa giáo. 🌹Ho & Hoa`